

et flores agri eodem cum reliquis graminae ritu conuolat
 fanaria falce cadere uoluisti, o pinguem humilitatis
 uallera! cur enim fanaria falce demeti uoluisset, nisi
 fanum te esse semper credidisset? sed ah! miseram! ah
 fragilen! uerèq; contemtibilem et miserandam sortem
 humanam! quid est homo quid est? uah inanem et stult,
 am hominum fastum et superbiam, et fanum te esse non
 nondum agnoscit? fanum esse carnem ossem, stipulam
 siccam esse nonum uidet? aperit aperit tandem oculos, qui
 caput altum extollit? fanum est, quam levis flatus ille
 deturbat ac deiecit, quid latera firma iactas? fanum
 sunt, quam leui pluuia deprimatur et incuruatur
 quid fastuosus ostentando pedes Sironium iaculis? fanum
 sunt, quam ad exigui lapidis appendiculum con-
 uertiuntur atq; franguntur, Eusebium hunc intueri, qui
 illo fortius? quid constantius? homo tamen fuit, ut fanum
 itaq; percussus fuit, ut fanum decessus fuit, eodem in-
 struente, eodem modo, temporis spatium eodem, sed quid
 astuantem intus animum mihi tante suggerere atq; inge-
 minare sentio? iustitiam, iustitiam, uindictam uindictam
 non in latrones, miserum me! tanto ueleni quæ parua
 dicta uertonum inueniri poterit? quis enim ignorat, ueter
 et parricidium culos intutum in mare demersisse? sui
 spiritualis sui patris latrones et parricide ingratisimi
 non meruerint? prophetarum caedes (chorreo eloqui) quam